

ה"ת 1611/09/21 - תאמר ענבתאוי נגד משטרת ישראל, מטה מרחב נגב

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 1611-09-21 ענבתאוי נ' משטרת ישראל, מטה מרחב נגב
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן
מבקשים	תאמר ענבתאוי
נגד	
משיבים	משטרת ישראל, מטה מרחב נגב

החלטה

בתיק זה הוגשה בקשה לשחרור תפוס - רכב שהיה מעורב בתאונת דרכים קטלנית בדרום, על פי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"). מלכתחילה צורפה כמשיבה המשטרה בלבד. משצורף החשוד כמשיב נוסף להליך שבפני, הסתבר כי יש לו אינטרס בשמירת התפוס בידי המשטרה, לצורך בדיקת הרכב, ככל שיוגש נגדו כתב אישום. המשטרה סבורה כי הסמכות המקומית לדון בבקשה נתונה לבית משפט השלום בבאר שבע.

בין לבין ובעוד המבקש ביקש ארכה לשקילת עמדתו, הוגשה על ידי המשיבה בקשה לבית משפט השלום בבאר שבע, על פי סעיף 35 לפקודה, להאריך את תקופת החזקת התפוס על פי סעיף 35 לפקודה האמורה, ובית משפט השלום בבאר שבע קבע כי יקוים דיון, אליו יזומן גם המבקש. יצוין כי בבקשה האמורה, ציינה המשטרה כי בדעתה להעמיד לדיון את החשוד (הנהג ברכב הפוגע ברכבו של המבקש), והארכה נדרשת הן לשם מיצוי הדין והן לצורך מניעת נזק ראייתי מהחשוד.

על אף הדיון האמור, סבור המבקש כי על בית משפט זה ליתן החלטה לגופו של עניין בבקשה שבפניו.

דיון והכרעה:

מחד גיסא, ועל אף הספקות בעניין, וכפי שציינתי בעבר, אני סבור כי לבית משפט זה קיימת סמכות מקומית לדון בבקשה (ראה החלטתי בה"ת (שלום קריות) 13293-10-16 דמרי נ' משטרת ישראל - תחנת כרמיאל [ניתן ביום 14.11.2016], המפנה גם לע"ח (נצ') 28433-06-14 אבי אורי נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 10.7.2014]). מנגד, גם ברור כי ככל שיוגש כתב אישום, הסמכות לדון בבקשה על פי סעיף 34 לפקודה, נתונה לבית המשפט אליו יוגש כתב האישום (ראה: בש"פ 5894/20 מדינת ישראל נ' מועתז דיבא [ניתן ביום 16.9.2020]).

עמוד 1

במרבית המקרים אין סמיכות זמנים בין בקשות על פי סעיף 34 לפקודה, לבקשות על פי סעיף 35. לעומת זאת, במקרה שלפני, נוצר מצב דברים מוזר, על פיו מתבקש בית משפט זה על ידי המבקש לדון בעניינו, זאת כאשר בית משפט השלום בבאר שבע מבקש ממילא לדון בעניינו של המבקש, במסגרת סעיף 35 לפקודה. במצב דברים זה עלולות ליפול בשני ההליכים הכרעות סותרות, דבר המצדיק עניינית כי אחת מהערכאות תימנע מלדון בעניין מחמת הליך תלוי ועומד (*lis alibi pendens*).

על פי ההלכה הפסוקה, להליך על פי סעיף 35 לפקודה, זכות בכורה על הליך על פי סעיף 34 לפקודה (ראה: בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (2) 464 (2000)), והדברים מובנים. ככל ובית המשפט הדן בהליך על פי סעיף 35 לפקודה יחליט שלא לקבל את הבקשה להאריך את החזקת התפוסים, נשמטה זכותה של המשטרה להחזיק בהם, ומחויבת היא להחזיר אותם לבעליהם, לענייננו - המבקש. רק אם יחליט בית המשפט בהליך שם, לאשר את המשך החזקת התפוס, תעלה השאלה על פי סעיף 34 לפקודה, האם על אף שהתפוס מוחזק כדין על ידי המשטרה, יש מקום להשיבו למבקש.

הנה כי כן, אין כל הצדקה כי בית משפט זה יידרש לבקשה בתיק זה. העניין יתברר בבית משפט השלום בבאר שבע, שישקול על פי סעיף 35 לפקודה, האם יש הצדקה להארכת החזקת התפוס, נוכח טענות המבקש. בלא קשר לאמור, מוסמך בית המשפט שם, גם לדון בסמכות מקבילה בהליך על פי סעיף 34 לפקודה. חזקה על בית המשפט שם, שישקול את טענותיו של המבקש בפני, לגופו של עניין. רק אם מסיבה כלשהי לא יסתיים עניינו של המבקש, בדיון שיתקיים שם (סיטואציה שאינה סבירה לטעמי), יוכל הוא לחזור ולפנות לבית משפט זה, על פי סעיף 34 לפקודה, ככל שעד אותו מועד לא יוגש כתב אישום.

אשר על כן, ולעת הזאת, אני מוחק את הבקשה בפני, בכפוף לסייג האמור לעיל.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ב, 28 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.